

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4876/2020
08.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Димитрије Живков, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Мирко Шоћ, адвокат из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., кога заступа пуномоћник Зоран Милојевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4652/19 од 20.02.2020. године, на седници одржаној 08.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4652/19 од 20.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4652/19 од 20.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 414/18 од 05.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да суд утврди да је тужилца власник $\frac{1}{4}$ дела некретнине уписане у листу непокретности број ... КО ..., на парцелама број ..., ..., ..., на некретнинама, на земљишту у површинама, опису и класи, ближе одређеним у овом ставу изреке, а по правном основу законског наслеђивања, те да се овласти тужилца да се на основу ове пресуде укњижи као власник у означеном делу код РГЗ СКН ..., као и да се обавезу тужени да тужилци у року од осам дана предају у посед $\frac{1}{4}$ дела некретнина предње означених, као и да јој накнаде солидарно настали парнични трошак. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженима ББ и ГГ накнади трошкове поступка у укупном износу од 99.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршност пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4652/19 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужилце је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужилце и туженог ББ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиле не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на различите одлуке о истом чињенично-правном основу, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 08.11.2018. године, вредност побијаног дела правноснажне пресуде означена у тужби је 751.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић